

BURSA İLİ MERKEZİNDE SATILAN MEYVELİ DONDURMALARIN KİMYASAL VE MİKROBİYOLOJİK NİTELİKLERİ ÜZERİNE ARAŞTIRMA*

RESEARCH ON CHEMICAL AND MICROBIOLOGICAL QUALITIES OF FRUIT ICE CREAMS WERE SOLD IN THE CENTER OF BURSA

Tülay ÖZCAN, Ekrem KURDAL

Uludağ Üniversitesi Ziraat Fakültesi Gıda Mühendisliği Bölümü, BURSA

ÖZET: Bu araştırma, Bursa ili merkezinde tüketime sunulan meyveli dondurmaların bileşimini ve mikrobiyolojik kalitesini saptamak amacıyla yapıldı. Çalışmada, limonlu, vişneli ve çilekli dondurma kullanıldı. Meyveli dondurma örneklerinde mikrobiyolojik ve kİmyasal analizler yapıldı, bulgular istatistikî olarak değerlendirildi ve kalite kriterleri belirlendi.

Meyveli dondurma örnekleri kİmyasal olarak; toplam kurumadde, kül, yağ, yağısız kurumadde, asitlik, protein, şeker (indirgen şeker, toplam şeker, sakkaroz), mikrobiyolojik olarak; toplam bakteri, koliform bakteri ve stafilocok sayısı bakımından kontrol edildi.

Sonuç olarak, üzerinde çalışılan meyveli dondurma örneklerinin genellikle hijyenik kriterlerinin istenen düzeyde olmadığı görülmüş, ayrıca meyveli dondurmaların kİmyasal bileşiminde bazı farklılıklar ortaya çıkmıştır.

ABSTRACT: This research was made in order to determine the microbiological quality and content of fruit ice cream presenting to consumption in Bursa. In this study, lemon ice cream, cherry ice cream and straw berry ice cream were used. In the fruit ice cream samples, microbiological and chemical analysis were made, the results were evaluated statistically and then the quality criteria were determined.

Fruit ice cream samples controlled as chemical; total solids, ash, fat, milk solids no fat, acidity, protein, sugar (reducing sugar, total sugar, sucrose), as microbiological; total bacteria, coliform bacteria and a count of staphylococ.

As a result, this study showed that hygienic quality of the investigated fruit ice cream samples were inadequate. In addition, some differences were seen in chemical content of fruit ice cream.

GİRİŞ

Dondurma, çeşitli maddelerden başlıca, yağ, sütün yağısız kurumaddesi, şeker, stabilizatör, emülgatör ve bazen de lezzet ve renk veren maddelerden oluşan karışımın, değişik düzenlerde işlenmesiyle elde edilen kompleks fiziko-kİmyasal sisteme sahip besleyici bir süt ürünüdür.

Dondurma üretim teknolojisi, özellikle son elli yılda, oldukça hızlı gelişmiştir. Süt ve ürünleri içinde dondurma üretim ve tüketiminin büyük ölçüde artmasına neden olan bu durum özellikle gelişmiş ülkelerde halkın sütten ve bazı süt ürünlerinden uygun bir şekilde faydalananmasına olanak sağlanmıştır. Bilindiği gibi dondurma, süt ürünleri içinde bileşimce en zengin, yapısında yer alan tatlandırıcı, aroma verici maddeleri ile çeşitli meyveler ya da bunların sularından dolayı, toplumun her kesiminde özellikle çocukların büyük bir istekle tükettiği serinletici bir süt ürünüdür. Dondurmanın bu özelliği, kolay sindirilmesinin ve zevkle tüketilmesinin yanı sıra, önemli enerji, protein, kalsiyum, vitamin A,D ve riboflavin kaynağı olmasından ileri gelmektedir (DIGRAK ve ÖZCELİK, 1991; TEKİNSİN, 1993).

Gıda ve Tarım Teşkilatı (FAO) ve Dünya Sağlık Teşkilatı (WHO) dondurmanın bileşimini belirlemiştir. Buna göre; kurumadde miktarı %31-43 olan dondurmanın, %8-15'ini süt yağı, %9-11'ini yağısız süt, %15-17'sini şeker (laktoz ya da sakkaroz) ve %0,2-1,0'ının da harç maddelerinden (stabilizatör/emülgatör) oluşması gerekmektedir (DIGRAK ve ÖZCELİK, 1991).

Türkiye, özellikle meyveli dondurma yapımında geniş ölçüde yararlanılan her türlü meyvenin çok bol ve ucuz bulunduğu bir ülkedir. Meyveli dondurmalar çeşitli meyvelerden; taze, meye pulpları, donmuş, konser-velenmiş meyve, meye ekstraktları ve meye esansları şeklinde işlenen çok değişik aroma ve tatta dondurma çeşitleridir. O halde hamadden sorunu olmayan, kalite ve aroma özellikleri yüksek bu dondurma çeşidinin üretimi artırılmalı, kalite faktörleri göz önünde bulundurulmalıdır. Buradan yola çıkararak bu araştırmada, Bursa ili merkezinde açıkta satılan meyveli dondurmaların kİmyasal ve mikrobiyolojik kalite kontrolü yapılmıştır.

* Tülay ÖZCAN'ın Yüksek Lisans Çalışmasının özeti.

MATERYAL ve YÖNTEM

Materyal

Araştırmada, 48 adet meyveli dondurma örneği, Bursa İl merkezinde değişik bölgelerdeki pastahanelerden Temmuz, Ağustos ve Eylül aylarını kapsayacak şekilde dört dönem halinde alınmıştır. Materyal olarak, limonlu, vişneli ve çilekli dondurmalar, meyveli dondurmayı temsilen seçilmiştir. Örnekler 200 g olacak şekilde, önceden sterilize edilen cam kavanozlara doldurularak sıratla laboratuvara getirilmiş ve mikrobiyolojik analize tabi tutulmuştur. Kimyasal analizler süresince dondurmalar deep-freeze'de bekletilmiştir.

Yöntem

Kimyasal Analizler

Meyveli dondurma örneklerinde toplam kurumadde tayini YAYGIN ve ark., (1985), OYSUN (1991)'e göre, kül tayini ANONYMOUS (1988)'e, yağ tayini METİN (1990)'a, yaqsız kurumadde tayini TS 4265 ANONYMOUS (1992)'ye, titrasyon asitliği DEMİRCİ ve GÜNDÜZ (1991)'e, protein tayini ÖZKAYA (1988)'e, şeker tayini KILIÇ ve ÇOPUR (1991)'e göre yapılmıştır.

Mikrobiyolojik Analizler

Toplam bakteri sayımı ANONYMOUS (1979)'a, koliform bakteri sayımı JEZESKİ ve ark. (1974)'e, stafilocok sayımı MINOR ve MARTH (1976)'a göre yapılmıştır.

Istatistik Değerlendirmeler

Analiz sonuçlarının istatistiksel olarak değerlendirilmesi tesadüf bloklarında iki faktörlü deneme desenine göre yürütülmüştür (HICKS, 1985; TURAN, 1993).

ARAŞTIRMA BULGULARI ve TARTIŞMA

Meyveli Dondurmaların Kimyasal Özellikleri ile İlgili Araştırma Bulguları

Meyveli dondurma örneklerinin kimyasal analiz sonuçları Çizelge 1'de, aynı örneklerle ait varyans analizi sonuçları Çizelge 2'de, Duncan testi sonuçları Çizelge 3'de verilmiştir.

Araştırma sonucunda meyveli dondurmaların toplam kurumadde miktarı; limonlarda %27,72-%37,79 arasında, ortalama %33,06, vişnelilerde %29,38-%40,33 arasında, ortalma %33,18, çilekli dondurmalarda %29,64-%34,36 arasında değişmiş ve ortalama %31,80 olarak bulunmuştur (Çizelge 1). Yapılan varyans analizine göre meyveli dondurmalar çeşitler açısından $p<0,01$ düzeyinde önemli bulunmuştur (Çizelge 2).

ÖZTÜRK (1969), meyveli dondurmalarda yaptığı çalışmalarda, kurumadde oranlarını %20,74-%35,51 arasında, ortalama %28,31 değerlerinde saptanmıştır. DESROISER (1977), meyveli dondurmalardaki kurumadde miktarının en az %16 olması gereği, ortalama olarak %39,9 olabileceğini vurgulamıştır. TS 4265 Dondurma Standard'ına göre ise, toplam kurumadde miktarı en az olarak, tam yağlı dondurmalarda %40, yağlı dondurmalarda %36, yarı yağlılarda %31 olarak verilmiştir (ANONYMOUS, 1992).

Sonuçlarımız bu değerlere yakındır. ÖZTÜRK (1969)'a göre ise yüksek değerde olmuştur. Göründüğü gibi toplam kurumadde miktarı bunu oluşturan unsurlara (protein, kül, şeker,...) bağlı olarak değişkenlik göstermiştir ve katkı maddelerinin çeşidi ve miktarı özellikle meyve çeşidi, miktarı kurumadde üzerinde oldukça etkili olmuştur.

Dondurmanın mineral maddelerini oluşturan kül, incelediğimiz meyveli dondurmalardan limonlu olanlarında %0,13-%0,59 arasında, ortalama %0,25, vişnelilerde %0,17-%0,85 arasında, ortalama %0,37, çileklilerde ise %0,14-%0,59 arasında bir değişim göstererek, ortalama %0,30 olarak bulunmuştur (Çizelge 1). İstatistikî açıdan varyans analizi sonuçlarına göre meyveli dondurmalarda kül miktarı bakımından, çeşitler açısından $p < 0,01$ düzeyinde önemli bulunmuştur (Çizelge 2). ÖZTÜRK (1969), meyveli dondurmalarda üzerindeki çalışmada kül miktarını %0,10-0,62 arasında, ortalama %0,32 olarak vermiştir. DESROISER (1977)'ye göre ise meyveli dondurmalarda kül miktarı maksimum %0,24 olmalıdır. Oysa çalışmamızdaki sonuçlar DESROISER (1977)'e göre yüksek bulunmuştur, buna karşın ÖZTÜRK (1969)'a benzerlik göstermektedir. Meyveli dondurmalarda katkı maddesi ve meyve oranı arttıkça kül miktarı artmıştır.

Dondurmalarda en önemli unsurlardan biri olan yağ oranı, limonlu dondurmalarda %0,5-%2,6 arasında, ortalama %0,58, vişneli dondurmalarda %0,6-%3,8 arasında, ortalama %1,51, çilekli dondurmalarda %0,2-%2,4 arasında, ortalama %0,98 olarak bulunmuştur (Çizelge 1). Varyans analizi sonuçlarına göre ise yağ oranı $P < 0,01$ düzeyinde önemli bulunmuştur (Çizelge 2). ÖZTÜRK (1969), yaptığı çalışmada meyveli dondurmalarda yağa rastlamamış ve yağ unsuru maddelerin bu dondurmalarda kullanılmadığını bildirmiştir. RENNER ve RENZ-SCHAUEN (1986), tarafından meyveli dondurmalarda yağ oranı %8,2 olarak verilirken, süt esaslı meyveli dondurmalarda %4'lük bir oran kullanılmıştır. Her ne kadar ÖZTÜRK (1969), yaptığı çalışmada meyveli dondurmalarda yağa rastlamasa da, çalışmamızda bu dondurmalarda yağ bulunduğu ortaya çıkmıştır. Fakat bu bulgular yabancı ülkelerin çalışma ve standartlarındaki değerlere göre oldukça düşüktür. Öyleyse ülkemizde meyveli dondurmalarda, dondurma yağ unsuru oluşturan yağ kaynaklarının kullanılıldığı ve belirlenen bu yağ oranının da tamamen kullanılan sütten kaynaklandığı görülmektedir.

Meyveli dondurmalardaki yağısız kurumadde; limonlu dondurmalarda % 25,52 - %35,89 arasında, ortalama %31,47, vişneli dondurmalarda %27,06 - %39,53 arasında, ortalama %31,67, çilekli dondurmalarda ise %29,30 - % 34,19 arasında değişmiş ortalama %30,82 olarak bulunmuştur (Çizelge 1). Varyans analizi sonuçlarına göre yağısız kurumadde çeşitler açısından $P < 0,01$ düzeyinde önemsiز bulunmuştur (Çizelge 2). Yaptığı çalışmalarla ÖZTÜRK (1969), meyveli dondurmalarda yağ saptamadığından, kurumaddenin tamamını yağısız kurumadde olarak almıştır ve bunu ortalama %28,31 olarak bildirmiştir. DESROISER (1977)'ye göre meyveli dondurmalarda yağısız kurumadde, kurumadde üzerinden ortalama %11 olmalıdır. Görüldüğü gibi yağısız kurumadde, meyveli dondurmalarda önemli bir özellik oluşturmaktadır ve toplam kurumadde yağın dondurmadaki oranına göre farklılık göstermektedir.

Titrasyon asitliği (laktik asit cinsinden); limonlu dondurmalarda %0,29 - %0,74 arasında, ortalama %0,48, vişneli dondurmalarda %0,31 - %0,87 arasında, ortalama %0,54, çilekli dondurmalarda %0,11 - %0,41 arasında değişirken ortalama %0,20 olarak bulunmuştur (Çizelge 1).

Varyans analizi sonuçlarına göre, meyveli dondurmalarda asitlik $P < 0,01$ düzeyinde önemli bulunmuştur (Çizelge 2). Asitlik, meyveli dondurmalarda oldukça önemlidir ve meyveye ilişkin bir özellikle. ÖZTÜRK (1969), Ankara'da işlenen meyveli dondurmalarda üzerindeki çalışmada asitliği %0,12 - %1,19 arasında, ortalama %0,45 olarak bildirmiştir. Meyveli dondurmaların asitliği, miksin hazırlanmasında kullanılan çeşitli meyvelerin içerdikleri asitlik miktarı ile orantılı olarak değişmiştir. Meyvenin olgunluğu, miktarı ve cinsi bu konuda etkili olmuştur.

Meyveli dondurmalarda protein oranı, limonlarda %0,62 - %2,67 arasında, ortalama %1,29, vişnelilerde %0,71 - %2,64 arasında, ortalama %1,34, çileklilerde %0,21 - %2,70 arasında değişirken, ortalama %1,14 değerinde bulunmuştur (Çizelge 1). Varyans analizi yapıldığında protein oranı $p < 0,01$ düzeyinde önemli bulunmuştur (Çizelge 2). Dondurma protein oldukça düşük bir değer göstermektedir ve önemli değildir. Kaynağı, dondurma üretiminde (burada meyveli dondurma) kullanılan süt ve süt esaslı maddelerdir.

Çizelge 1. Meyveli Dondurma Örneklerinin Kimyasal Analiz Sonuçları

Firma ve Dönem	Kuru Madde (%)	Kül (%)	Yağ (%)	Yağlız Kurumadde (%)	Asitlik (%)	Protein (%)	Şeker																					
							Limon	Vışne	Çilek	Lim.	Vışne	Çilek	Lim.	Vış.	Çil.	Lim.	Vış.	Çil.	Lim.	Vış.	Çil.	Toplam Şeker (%)	Sakkaroz (%)					
A	1 33,69	31,60	29,68	0,17	0,24	0,16	0,5	0,6	0,2	33,19	31,00	29,48	0,74	0,71	0,15	1,10	0,96	0,76	2,39	3,47	2,09	31,53	29,60	26,99	29,14	26,13	23,65	
	2 31,81	32,50	29,64	0,15	0,23	0,16	0,7	0,6	0,2	31,11	31,90	29,44	0,52	0,55	0,11	0,62	1,16	0,21	2,5	5,27	4,25	25,42	30,36	28,92	21,77	25,09	24,67	
	3 31,21	40,33	31,72	0,19	0,36	0,14	1,0	0,8	0,4	30,21	39,53	31,32	0,52	0,87	0,14	0,89	0,71	1,05	2,32	4,18	2,26	28,85	36,95	29,79	26,53	30,65	27,53	
	4 32,20	34,55	31,83	0,16	0,28	0,20	0,8	0,6	0,3	31,40	33,95	31,53	0,48	0,57	0,15	1,14	0,83	0,94	2,36	3,25	2,29	29,74	32,61	30,08	27,38	29,36	27,79	
B	1 36,16	31,50	34,00	0,13	0,38	0,33	0,6	0,7	0,6	35,56	30,80	33,40	0,40	0,31	0,41	0,65	0,98	0,81	2,23	2,23	2,07	3,10	30,35	21,25	16,51	26,71	18,21	12,74
	2 37,79	34,79	34,69	0,24	0,27	0,20	1,9	1,2	0,5	35,89	33,59	34,19	0,35	0,65	0,37	1,09	1,17	1,15	1,28	2,78	1,93	34,00	29,31	26,56	31,07	25,19	23,39	
	3 37,33	33,46	31,65	0,20	0,17	0,22	1,9	1,5	0,6	35,43	31,96	31,05	0,23	0,77	0,31	0,92	1,30	1,26	1,41	2,82	1,91	29,31	22,76	26,56	26,50	18,94	23,40	
	4 37,41	33,69	34,26	0,18	0,38	0,29	1,8	1,4	0,6	35,61	32,29	33,76	0,33	0,42	0,30	0,48	1,01	0,69	1,15	2,74	1,89	28,33	25,00	25,75	25,43	21,14	22,67	
C	1 27,72	34,28	31,84	0,41	0,49	0,50	2,2	2,4	2,4	25,52	31,65	29,44	0,93	0,50	0,14	1,95	2,34	1,74	2,29	4,72	7,72	22,96	28,44	26,95	20,67	23,72	19,23	
	2 30,62	35,94	32,52	0,46	0,52	0,50	2,4	3,8	2,4	28,22	32,14	30,12	0,23	0,39	0,19	2,67	2,64	2,70	2,34	5,18	4,25	24,77	28,15	26,33	22,43	22,97	22,08	
	3 30,73	35,78	31,70	0,45	0,46	0,54	2,6	2,2	2,4	28,13	33,58	29,30	0,66	0,42	0,15	1,99	2,35	1,80	2,51	3,54	3,89	25,28	32,69	26,45	22,77	27,69	22,56	
	4 30,32	35,86	32,11	0,59	0,85	0,59	2,2	2,4	2,0	28,12	33,46	30,11	0,52	0,41	0,15	1,91	2,41	2,18	2,23	4,40	5,86	25,31	31,48	27,03	23,08	25,72	21,17	
D	1 32,81	28,06	30,67	0,21	0,34	0,28	1,2	1,0	0,6	31,61	27,06	30,07	0,33	0,47	0,17	1,41	0,75	0,53	5,31	1,86	2,42	27,41	25,53	29,09	21,00	23,67	26,67	
	2 32,95	29,38	30,29	0,22	0,28	0,26	1,5	1,4	0,8	31,45	27,98	29,49	0,43	0,51	0,17	0,62	0,73	1,14	4,80	2,24	2,36	25,75	26,71	27,85	19,90	24,47	25,49	
	3 32,91	29,55	31,00	0,17	0,32	0,22	2,0	1,8	0,8	30,91	27,75	30,20	0,52	0,65	0,19	2,16	1,26	0,87	4,25	1,70	2,32	28,33	26,03	28,76	22,87	24,33	26,44	
	4 33,32	29,63	31,18	0,23	0,37	0,34	2,1	1,8	0,9	31,22	27,83	30,28	0,49	0,55	0,18	1,08	0,91	0,47	4,14	2,23	2,24	29,82	26,15	29,13	25,68	23,93	26,89	
\bar{x}		33,06	33,18	31,80	0,25	0,37	0,30	0,58	1,5	0,98	31,47	31,67	30,82	0,48	0,54	0,20	1,29	1,34	1,14	2,74	3,27	3,17	27,94	28,31	27,04	24,55	24,45	23,52

X: Aritmetik ortalaması

Çizelge 2. Meyveli Dondurma Örneklerine Ait Kimyasal Kriterlerin Varyans Analizi Sonuçları

Varyans Kaynağı	SD	Kurumadde (%)	Kül (%)	Yağ (%)	Yağsız kuru mad. (%)	Aşitlik (%)	Protein (%)	İndirgen Şeker (%)	Toplam Şeker (%)	Sakkaroz (%)
FİRMA	3	33.92**	2528.10**	1915.79**	47.79**	93.23**	1060.04**	3274.48**	1714.70**	11.52.65**
ÇEŞIT	2	10.97**	487.78**	441.53**	3.63 ^{ns}	3636.13**	1274.06**	555.28**	16.83**	25.31**
DÖNEM	3	4.89**	184.72**	107.70**	2.35 ^{ns}	139.59**	1031.47**	362.52**	165.80**	216.73**
FİRMA*ÇEŞIT	6	28.35**	15.84**	51.91**	25.30**	418.56**	1108.43**	3022.57**	497.86**	710.30**
FİRMA*DÖNEM	9	2.49 ^{ns}	60.25**	39.26**	2.40 ^{ns}	107.48**	1455.19**	291.76**	108.05**	126.27**
ÇEŞIT*DÖNEM	6	2.85 ^{ns}	35.18**	30.23**	2.95 ^{ns}	153.21**	232.85**	221.78**	143.37**	155.80**
HATA	48									

(**) P<0.01 Düzeyinde Önemli

(ns) Önemsiz

Çizelge 3. Çeşitler Aşısından Meyveli Dondurma Örneklerinin Kimyasal Kriterlerinin Duncan Testi Sonuçları*

ÇEŞIT	n	Kurumadde (%)	Kül (%)	Yağ (%)	Yağsız kuru mad. (%)	Aşitlik (%)	Protein (%)	İndirgen Şeker (%)	Toplam Şeker (%)	Sakkaroz (%)
Limon	16	33.06 a	0,25 c	0,58 c	31.47 a	0,48 b	1.29 b	2.74 c	27.94 b	24.55 a
Vıgne	16	33.18 a	0,37 a	1,51 a	31.67 a	0,54 a	1,34 a	3,27 a	28,31 a	24,45 a
Cilek	16	31,80 b	0,30 b	0,98 b	30,82 a-	0,20 c	1,14 c	3,17 b	27,04 c	23,52 b

* Aynı harfle işaretlenmiş ortalamalar istatistiksel olarak birbirinden farklıdır (P<0.01).

Dondurmalarda şeker, kurumaddenin büyük bir kısmını oluşturan bir unsurdur. Meyveli dondurmalarda indirgen şeker; limonlu dondurmalarda % 1,15 - %5,31 arasında, ortalama %2,74, vişneli dondurmalarda %1,70 - %5,27, ortalama %3,27, çilekli dondurmalarda %1,89 - %7,72 arasında, ortalama %3,17. Toplam şeker; limonlu dondurmalarda %22,96 - %34,00, ortalama %27,94, vişneli dondurmalarda %21,25 - %36,95 arasında, ortalama %28,31, çilekli dondurmalarda %16,51-30,08 arasında, ortalama %27,04, sakkaroz; limonlu dondurmalarda %19,90 - %31,07, ortalama %24,55, vişneli dondurmalarda %18,21 - %30,65, ortalama %24,45, vişneli dondurmalarda %18,21 - %30,65, ortalama %24,45, çilekli dondurmalarda %12,74, - %27,79, ortalama %23,52 bulunmuştur. Varyans analizi yapıldığında indirgen şeker, toplam şeker ve sakkaroz oranları $P<0,01$ düzeyinden önemli bulunmuştur.

AKTUZ (1990)'a göre meyveli dondurmalardaki şeker miktarları şöyle olmuştur: İndirgen şeker %2,40 - %3,48 arasında, ortalama %2,93, toplam şeker %18,12 - %28,80 arasında, ortalama %24,74, sakkaroz ise %13,91 - %24,39 arasında bir değişim göstererek, ortalama %20,64 olmuştur. BRAY (1988)'e göre meyveli dondurmalarda meyve oranı arttıkça şeker oranı azalmaktadır. TS 4265'e göre dondurmalarda toplam şeker (sakkaroz cinsinden) en az %18 olmalıdır (ANONYMOUS, 1984). Araştırmada şeker oranlarındaki farklılıklar tamamen üreticinin kullandığı şeker miktarından kaynaklanmaktadır.

Meyveli Dondurmaların Mikrobiyolojik Özellikleri ile İlgili Araştırma Bulguları:

Meyveli dondurma örneklerinin mikrobiyolojik analiz sonuçları Çizelge 4'te, aynı örneklerle ait varyans analizi sonuçları Çizelge 5'de, Duncan testi sonuçları Çizelge 6'da verilmiştir. Toplam bakteri sayısının bulunması, dondurma kalitesinin saptanması açısından en önemli analizlerden biridir. Meyveli dondurmalardaki toplam bakteri sayısı, limonlu dondurmalarda $3,9 \times 10^3$ - $4,8 \times 10^5$ adet/g arasında, ortalama $5,1 \times 10^4$ adet/g, vişneli dondurmalarda $9,8 \times 10^3$ - $5,1 \times 10^5$ adet/g arasında, ortalama $7,9 \times 10^4$ adet/g, çilekli dondurmalarda $9,8 \times 10^3$ - $5,7 \times 10^5$ adet/g, ortalama $1,18 \times 10^5$ adet/g olarak bulunmuştur (Çizelge 4). Varyans analizi sonuçlarına göre meyveli dondurmalarda toplam bakteri $p<0,01$ düzeyinde önemlidir (Çizelge 5).

Benzer çalışmalarla toplam bakteri sayısı ÜNAL (1973), tarafından 6×10^3 - 2×10^6 adet/ml, SALDAMLI ve TEMİZ (1988) tarafından 3×10^3 - $2,2 \times 10^8$ adet/g arasında bildirilir. AKOL ve UĞUR (1984), yaptıkları çalışmada ise pastahane dondurmalarındaki toplam bakteri sayısını 6×10^3 - 7×10^8 adet/g arasında vermektedir. TAMMINGA ve ark. (1980) meyveli dondurmalar üzerindeki çalışmasında, limonlu ve çilekli dondurma örneklerinin hiçbirinde bakteri sayısının 10^5 'i aşmadığını belirtmektedirler. Aynı araştırmacılarla göre düşük sayıda bakteri limon aromalı dondurmalarda ortaya çıkmış ve bu pH'nın düşük oluşuna bağlanmıştır. Fakat bazen, pH'sı düşük olan çilekli ve vişneli dondurmalar da aynı sonucu vermiştir. TS 4265 Dondurma Standardı toplam bakteri sayısını 100.000 adet/g olarak sınırlamıştır. Araştırmamızdaki bulgular TAMMINGA ve ark. (1980)'nın belirttiği sonuçlara benzer, diğer araştırmacıların sonuçlarından düşüktür. Burada meyveli dondurmaların bakteri sayısının düşük oluşu ortadadır. Koliform bakteri sayısı; limonlu dondurmalarda 5×10^1 - $1,53 \times 10^4$ adet/g arasında, ortalama $28,88 \times 10^2$ adet/g vişneli dondurmalarda 1×10^2 - $1,25 \times 10^3$ adet/g arasında, ortalama $30,60 \times 10^2$ adet/g çilekli dondurmalarda 9×10^1 - $1,3 \times 10^4$ adet/g arasında, ortalama $35,38 \times 10^2$ adet/g olarak bildirilmiştir (Çizelge 5). SALDAMLI ve TEMİZ (1988), yaptıkları çalışmada koliform bakteri sayısını 3 - $2,4 \times 10^3$ adet/g, AKOL ve UĞUR (1984), 1×10^1 - 3×10^6 adet/g DIĞRAK ve ÖZCELİK (1991), 14 - $2,4 \times 10^3$ adet/ml arasında bildirmektedir. TAMMINGA ve ark. (1980), meyveli dondurmalardaki çalışmasında, yine, limonlu dondurmalardaki koliform bakteri sayısını, çileklilere göre daha düşük bulmuş ve bunu pH'nın düşük oluşuna bağlamıştır. TS 4265 Dondurma Standard'ında koliform bakteri sayısı, en fazla 10 adet/g belirtilmiştir. Dondurmalarda bu bakterilerin bulunması, dondurmanın koli grubu bakterilerini içeren maddelerle bulaşıklığını, özellikle ısıtmanın yetersiz yapıldığını, malzemelerin iyice sterilize edilmediğini, kullanılan suyun bulaşık olduğunu ve gerekli hijyenik kurallara uyulmadığını gösterir.

Çizelge 4. Meyveli Dondurma Örneklerinin Mikrobiyolojik Analiz Sonuçları

Firma ve Dönem	Toplam Bakteri (adet/g)				Koliform Bakteri (adet/g)				Stafilocok (adet/g)	
	Limon	Vışne	Çilek	Limon	Vışne	Çilek	Limon	Vışne	Çilek	
A	1, 3,1x10 ⁴	1,6x10 ⁴	1,82x10 ⁴	8,9x10 ³	3,1x10 ³	3,3x10 ²	2,6x10 ³	4,9x10 ³	2x10 ³	
	2, 1,2x10 ⁴	1,9x10 ⁴	5,7x10 ⁵	1,6x10 ²	1,5x10 ²	1,3x10 ⁴	1,6x10 ⁴	3,7x10 ³	6x10 ³	
	3, 1,24x10 ⁴	1,1x10 ⁴	1,54x10 ⁴	1,53x10 ⁴	4x10 ²	8x10 ³	8,1x10 ³	3,4x10 ³	1,38x10 ⁴	
	4, 2,4x10 ⁴	1,1x10 ⁴	1,45x10 ⁴	6,6x10 ²	1x10 ²	6,8x10 ³	5,7x10 ³	6,7x10 ³	1,07x10 ⁴	
B	1, 7,5x10 ³	7,9x10 ⁴	2,4x10 ⁵	5x10 ¹	8x10 ²	2,2x10 ³	3,8x10 ³	7,1x10 ³	9,4x10 ³	
	2, 6x10 ⁴	1,5x10 ⁵	3,4x10 ⁴	4,8x10 ²	2x10 ²	1x10 ²	1,1x10 ⁴	1,96x10 ⁴	1,78x10 ⁴	
	3, 1,46x10 ⁴	1,13x10 ⁵	3,3x10 ⁴	1,9x10 ²	3,5x10 ²	9,10 ¹	5x10 ³	1,9x10 ³	1,39x10 ⁴	
	4, 1,83x10 ⁴	5,6x10 ⁴	2,2x10 ⁴	2,2x10 ²	8,7x10 ²	1,28x10 ³	1,14x10 ⁴	1,47x10 ⁴	1,34x10 ⁴	
C	1, 4,5x10 ⁴	5,7x10 ⁴	1,4x10 ⁵	7x10 ¹	3,2x10 ³	1,7x10 ²	1,14x10 ⁴	1,3x10 ⁴	5x10 ³	
	2, 3,9x10 ³	5,1x10 ⁵	1,12x10 ⁴	2,7x10 ²	1,1x10 ³	2x10 ³	1,2x10 ⁴	3,2x10 ³	6x10 ³	
	3, 3,3x10 ⁴	9,8x10 ³	7x10 ⁴	6,3x10 ²	4,8x10 ³	7,7x10 ³	9,6x10 ³	3x10 ³	1,15x10 ⁴	
	4, 5,4x10 ³	6,3x10 ⁴	2,5x10 ⁴	1,93x10 ³	9,9x10 ²	6,8x10 ³	7,2x10 ³	4,3x10 ³	1,25x10 ⁴	
D	1, 4,2x10 ⁴	1,61x10 ⁴	9,8x10 ³	2,35x10 ³	8,2x10 ³	1,7x10 ³	2,13x10 ⁴	1,06x10 ⁴	1,88x10 ⁴	
	2, 4,8x10 ⁵	2,8x10 ⁴	7,7x10 ⁴	9,6x10 ³	6x10 ²	1,16x10 ³	1,95x10 ⁴	1,76x10 ⁴	2,3x10 ⁴	
	3, 1,34x10 ⁴	2,13x10 ⁴	4,4x10 ⁵	3,5x10 ³	1,25x10 ⁴	4,4x10 ³	8,9x10 ³	9,1x10 ³	1,04x10 ⁴	
	4, 1,39x10 ⁴	1,19x10 ⁵	1,74x10 ⁵	1,9x10 ³	1,13x10 ³	8,9x10 ²	8,3x10 ³	5,5x10 ³	9,3x10 ³	
X	5,1x10 ⁴	7,9x10 ⁴	1,18x10 ⁵	28,88x10 ²	30,60x10 ²	35,38x10 ²	10,11x10 ³	8,01x10 ³	11,46x10 ³	

X: Aritmetik Ortalaması

Çizelge 5. Meyveli Dondurma Örneklerine Ait Mikrobiyolojik Kriterlerin Varyans Analizi Sonuçları

Varyans Kaynağı	SD	Toplam Bakteri (adet/g)	Koliform Bakteri (adet/g)	Staflokok (adet/g)
FİRMA	3	$7,4 \cdot 10^2$ **	$4,8 \cdot 10^6$ **	$9,6 \cdot 10^4$ **
ÇEŞİT	2	$1,7 \cdot 10^3$ **	$1,7 \cdot 10^5$ **	$4,6 \cdot 10^4$ **
DÖNEM	3	$3,3 \cdot 10^3$ **	$1,4 \cdot 10^6$ **	$5,0 \cdot 10^4$ **
FİRMA*ÇEŞİT	6	$1,6 \cdot 10^3$ **	$2,9 \cdot 10^6$ **	$1,4 \cdot 10^4$ **
FİRMA*DÖNEM	9	$7,5 \cdot 10^2$ **	$4,4 \cdot 10^5$ **	$4,4 \cdot 10^4$ **
ÇEŞİT*DÖNEM	6	$2,8 \cdot 10^2$ **	$8,7 \cdot 10^5$ **	$1,5 \cdot 10^4$ **
HATA	48			

(**) P<0,01 Düzeyinde önemli

(ns) Önemsiz

Çizelge 6. Çeşitler Açısından Meyveli Dondurma Örneklerinin Mikrobiyolojik Kriterlerinin Duncan Testi Sonuçları*

Çeşit	n	Toplam Bakteri (adet/g)	Koliform Bakteri (adet/g)	Staflokok (adet/g)
Limon	16	$0,51 \cdot 10^5$ c	$28,88 \cdot 10^2$ c	$10,11 \cdot 10^3$ b
Vişne	16	$0,79 \cdot 10^5$ b	$30,60 \cdot 10^2$ b	$8,01 \cdot 10^3$ c
Çilek	16	$1,18 \cdot 10^5$ a	$35,38 \cdot 10^2$ a	$11,446 \cdot 10^3$ a

* Aynı harfle işaretlenmiş ortalamalar istatistiksel olarak birbirinden farklıdır (P<0,01).

Meyveli dondurma örneklerine ait staflokok sayısı, limonlu dondurmalarda $2,6 \cdot 10^3$ - $2,13 \cdot 10^4$ adet/g, ortalama $10,11 \cdot 10^3$ adet/g, vişneli dondurmalarda $1,9 \cdot 10^3$ - $1,96 \cdot 10^4$ adet/g, ortalama $8,01 \cdot 10^3$ adet/g, çilekli dondurmalarda $2 \cdot 10^3$ - $2,3 \cdot 10^4$ adet/g, ortalama $11,46 \cdot 10^3$ adet/g olarak ortaya çıkmıştır (Çizelge 4). Meyveli dondurma örneklerine ait varyans analizi sonuçları staflokok sayısı için p<0,01 düzeyinde önemlidir (Çizelge 5). ÜNAL (1973), yaptığı benzer bir çalışmada staflokok sayısını $0-2,2 \cdot 10^4$ adet/ml, SALDAMLI ve TEMİZ (1988), $9,4 \cdot 10^2$ - $4,5 \cdot 10^4$ adet/ml, AKOL ve UĞUR (1984), $0-1 \cdot 10^5$ adet/g olarak bildirmektedir. TS 4265'e göre ise staflokok sayısı (patojen olmayan), en çok 1000 adet/g olacak denmiştir (ANONYMOUS, 1984). ABDEL ve SALEEM (1987), ise dondurmalardaki çalışmalarında örneklerinin %90'ında ortalama $1,3 \cdot 10^5$ /ml gibi yüksek bir değere ulaşmışlardır. Personel hijyeninin bir göstergesi olan staflokok sayısının, dondurmadada yüksek olma olasılığı büyktür. Çünkü bunlar dondurmaya işlem sırasında bulaşır ve en büyük kontaminasyon kaynağı ise işçiler ve işçilerin elleridir.

Sonuç olarak, Bursa ili merkezinde açıkta satılan meyveli dondurmaların üretiminde yeterince hijyenik kurallara uyulmadığı, üretimi ve tüketime sunulması üreticilere göre değişiklik gösterdiği, tüketime sunulan meyveli dondurmaların gerek kimyasal bileşimi, gerekse mikrobiyolojik açıdan aynı kalitede olmadığı saptanmıştır.

KAYNAKLAR

- ABDEL, A.K. and R.M. SALEEM., 1987. Status of ice cream in the local markets, microbiological properties. Iraqi-Journal of Agricultural Sciences 5(1), 143-152.
- AKOL, N ve M. UGUR., 1984. İstanbul Piyasasında Satılmakta Olan Kaymaklı Dondurmaların Hijyenik Kalitesi Üzerine Araştırmalar. İ.Ü. Vet. Fak. Derg. 10(1), 53-59.
- AKTUZ, M., 1990. Dondurmalarla Şeker Tayini. Lisans Tezi, U.Ü.Ziraat Fak. Gıda Bilimi ve Tekn. Böl. Bursa
- ANONYMOUS, 1979. Manuals of Food Quality Control 4. Microbiological Analysis, FAO Food and Nutrition Rapor 14/4. FAO of The United Nations Rome, 115 s.
- ANONYMOUS, 1984. TSE Dondurma standartı, TS 4265. Türk Standartları Enstitüsü, Ankara.
- ANONYMOUS, 1988. Gıda Maddeleri Muayene ve Analiz Metodları, T.C. Tarım Orman ve Köy İşleri Bakanlığı Koruma ve Kontrol Genel Müd. Yay., Bursa, 883 s.
- ANONYMOUS, 1992. TSE Dondurma Standardı, TS-4265. Türk Standartları Enstitüsü, Ankara.
- BRAY, F., 1988. The New Fruit Ice Cream. Via Crimea 21-Milano Italia (L evoluzione del gelato di frutta) 853-856.
- DEMİRCİ, M ve H.H. GÜNDÜZ., 1991. Süt Teknoloğunun El Kitabı. T.Ü. Ziraat Fak. HASAD Yayıncılık, İstanbul 166 s.
- DESPROISER, N.W., 1977. Elements of Food Technology. The Avi Pub. Comp. Inc. Westport, Connecticut, 772 p.
- DIGRAK, M. ve S. ÖZÇELİK., 1991. Elazığ'da Tüketime Sunulan Dondurmaların Mikrobiyolojik Kalitesi. Fırat Ün. Fen - Edebiyat Fak. GIDA 16(3) 195-200.
- HICKS, C.R., 1985. Deney Düzenlemede İstatistiksel Yöntemler H.Ü. İstatistik Böl., Ankara, 285 s.
- JEZESKI, J.J., R.T. MARSHALL and E.B. COLLINS., 1974. Coliform Bacteria in Standard Methods For the Examination of Dairy Products, 13th Ed. American Public Health Association, Washington.
- KILIÇ, O., ve Ö.U. ÇOPUR., 1991. Meyve ve Sebze İşleme Tekn. Uygulama Kılavuzu. U.Ü. Ziraat Fak. Gıda Bil. ve Tekn. Böl. Ders Not:7 Bursa, 143 s.
- METİN, M., 1990. Süt ve Mamülleri Analiz Metotları. E.Ü. Müh. Fak. Bornova İzmir, 182 s.
- MINOR, T.E. and E.H. MARTH., 1976. Staphylococci And Their Significance in Foods, Elsevier Scientific Publishing Comp. Amsterdam, 297 p.
- OYSUN, G., 1991. Süt Ürünlerinde Analiz Yöntemleri (1.basım). E.Ü.Ziraat Fak. Süt Tekn. Böl. Ofset Basımevi, Bornova, İzmir, 230 s.
- ÖZKAYA, H., 1988. Analitik Gıda Kalite Kontrolü. Ankara Ün. Ziraat Fak. Yay. No:1086, 137 s.
- ÖZTÜRK, A., 1969. Ankara'da İşlenen Dondurmaların Yapılışları ve Genel Özellikleri Üzerinde Araştırmalar. Ankara Ün. Basımevi, 95 s.
- RENNER, E and A. RENZ-SCHAUEN., 1986. Naehrwertta Bellen für Milch Und Milch Produkte. Verlag B. Renner 6300 Giessen 255-262.
- SALDAMLI, İ ve A. TEMİZ., 1988. Ankara'da Tüketime Sunulan Maraş Dondurmalarının Kaliteleri Üzerine Araştırmalar. Sütçülük (7), 17-21.
- TAMMINGA, S.K., R.R. BEUMER and E.H. KAMPELMACHER., 1980. Bacteriological Examination of Ice Cream In The Netherlands: Comparative Studies on Methods Laborator for Food Microbiology and Hygiene. Netherlands 239-253.
- TEKİNSİN, O.C., 1993. Dondurma Üretim Teknolojisi. Selçuk Ün. Vet. Fak. Besin Kont. ve Tek. Anabilim Dalı Konya 119s.
- TURAN, M., 1993. Deneme Tekniği. Y. Lisans Ders Notları (Basılmamış) U.Ü. Ziraat Fak. Bursa.
- ÜNAL, T., 1973. Ankara Piyasasında Satılan Sade Kaymaklı Dondurmaların Hijyenik Kaliteleri Üzerinde Araştırmalar. TİSA Matbaacılık Ankara.
- YAYGIN, H, S. GÖNC, E. OKTAR ve S. KILIÇ., 1985. Süt ve Mamülleri Muayene ve Analiz Yöntemleri. E.Ü. Ziraat Fak. Süt Tekn. Anabilim Dalı Teksir No:21-1, Bornova, İzmir 103-105.